

Arrest

nr. 316 151 van 7 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MONDEN
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 mei 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 26 juni 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 augustus 2024.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MONDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen bij beschikking van 1 augustus 2024 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden afgedaan. In deze beschikking werd erop gewezen dat de verzoekende partij heeft nagelaten om, binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in kennis te stellen van haar intentie om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen, waardoor het gebrek aan belang lijkt te moeten worden vastgesteld.

1.2. Verzoeker richt op 2 augustus 2024 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingen-wet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 oktober 2024 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekers advocaat stelt dat zij niet tijdig kennis heeft kunnen nemen van de brief van de griffie waarin wordt gepeild naar haar intenties m.b.t. het neerleggen van een synthesesemorie. In de betreffende periode was zij immers met vakantie in Zwitserland, in een dorp “zonder connectie”. Zij had weliswaar haar voorzorgen genomen en een app geïnstalleerd om aldaar over een 4G-internetverbinding te kunnen beschikken, maar dit is niet gelukt. Aldus had zij geen toegang tot de ltsMe-app die nodig is om voormelde brief te kunnen ontvangen. Verzoekers advocaat stelt in dit verband geen stukken te kunnen neerleggen, maar wijst erop dat er voor haar cliënt “veel op het spel staat”. Waar de voorzitter erop wijst dat de beschreven gang van zaken, los van het gebrek aan ondersteunende stukken, geen overmachtssituatie vormt omdat zij zelf alle maatregelen moet nemen om haar afwezigheid efficiënt te regelen en dat de laatste mededeling op zich niet toelaat om alsnog het bestaan van een belang bij het beroep vast te stellen, betwist verzoekers advocaat dit niet. Verweerder meent dat een gebrek aan belang moet worden vastgesteld.”

1.4. Overmacht, die in het procesrecht een verlenging van de vervaltermijnen om een proceshandeling te stellen mogelijk maakt, kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de betrokkene, die door deze niet kon worden voorzien, noch vermeden (cf. RvS 26 mei 2016, nr. 234.862). Afwezigheid wegens vakantie vormt geen overmacht (zie o.a. RvS 15 januari 2007, nr. 166.657 en RvS 17 december 1997, nr. 70.381). Dit is immers een aangelegenheid die men kan voorzien en overwinnen door bijvoorbeeld een gepaste vervangingsregeling te hanteren. Indien de raadvrouw zelf haar zaken gedurende haar vakantie wenst te behartigen, moet zij zich ervan vergewissen of zij J-box op de vakantiebestemming kan raadplegen. Het blijkt niet dat zij in het dorp in Zwitserland waar zij vertoefde plots zonder enige connectie zat, daar waar dat doorgaans wel het geval is. Het blijkt dus niet dat het “dorp zonder connectie” waar de raadvrouw vertoefde, een overmachtssituatie vormt. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat van dit alles geen enkel begin van bewijs wordt gegeven.

1.5. Verzoeker brengt aldus geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat aangezien hij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld van zijn wens om al dan niet een synthesesemorie neer te leggen, de Raad onverwijld uitspraak doet “*waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld*”. De opmerking van verzoekers raadvrouw dat er “[...] veel op het spel staat [...]”, laat niet toe anders te besluiten.

1.6. De inhoud van de beschikking blijft bijgevolg overeind.

Het beroep is derhalve onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. EKKA